

سعید عرفانیان، ۱۴۰۴

استفاده از ردیاب‌های دروغ در دادگاه‌های حقوقی کیفری و ارزیابی کارایی آنها

اهمیت اثبات دعاوی کیفری موجب شده است بسیاری از نظام‌های حقوقی در جهان در راستای توسع ادل؟ اثبات دعاوی پا را از ادل؟ سنتی فراتر نهاده و به دلایل جدید روی آورده‌اند. در این میان پلی‌گرافی (دروغ‌سنجی) از آن ادله‌ای است که در سال‌های اخیر اهمیت چشمگیری یافته است و کشورهای متعددی آن را وارد نظام حقوقی خود نموده‌اند و بعضاً از آن به‌منظور ارزیابی اقرار متهم، اظهارات ارائه شد؟ شاکیان و شهود استفاده می‌نمایند. این نوشتار به روش توصیفی-تحلیلی، استفاده از ردیاب‌های دروغ در دادگاه‌های حقوقی کیفری و ارزیابی کارایی آنها را مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه دست یافته است که نظام‌های حقوقی با داعی؟ حمایت از حقوق متهم به مخالفت با آن پرداخته و به‌کارگیری آن را در تعارض با برخی حقوق و مبانی توجیه‌کنند؟ آن حقوق پنداشته‌اند. ادعای آنان این است که پلی‌گرافی با حق سکوت متهم، کرامت ذاتی و حریم خصوصی روانی او در تعارض می‌باشد حال آنکه اولاً انجام پلی‌گرافی منوط به اعلام رضایت از سوی متهم است و هیچ‌گاه فرد به اجبار تحت این آزمون قرار نخواهد گرفت. ابراز این رضایت ایراد نادیده گرفتن حق سکوت متهم و دخالت در حریم خصوصی روانی او را مرتفع خواهد کرد. از طرف دیگر همیشه نمی‌توان کارکردی منفی برای پلی‌گرافی نسبت به متهم تصور کرد. پلی‌گرافی خاصیتی دو گانه دارد؛ در عین اینکه می‌تواند راهی برای محکومیت متهم باشد ممکن است طریقی برای اثبات بی‌گناهی او محسوب شود. همچنین لزوم حفظ حقوق جامعه و زیان‌دیده از جرم و رجحان منافع عمومی بر منافع خصوصی افراد ایجاب می‌کند تا با ضابطه‌مند ساختن پلی‌گرافی به‌عنوان یک دلیل علمی متقن و اجرای آن از سوی افراد متخصص به مهم‌ترین آرمان فرایند دادرسی کیفری که همان برقراری عدالت است، دست یافت.

واژگان کلیدی: ردیاب‌های دروغ، دادگاه، حقوق کیفری.

کلیدواژه‌ها: ردیاب‌های دروغ، دادگاه، حقوق کیفری

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۲۹۰۰۷۹۳۶۳۴۹۷۰۷۰۳۸۱۶۳۰۵۹۷۲۸

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۰۶/۱۱

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر سمیرا سادات دولت آبادی

Thesis:

The Use of Lie Detectors in Criminal Courts and

Evaluation of Their Effectiveness

The importance of proving criminal claims has led many legal systems in the world to move beyond traditional evidence and turn to new evidence in order to develop evidence to prove claims. Among these, polygraph (lie detector) is one of the evidences that has gained significant importance in recent years and several countries have introduced it into their legal systems and sometimes use it to evaluate the confession of the accused, the statements made by the plaintiffs and witnesses. This article examines the use of lie detectors in criminal courts and evaluates their effectiveness using a descriptive-analytical method. It concludes that legal systems have opposed them under the pretext of protecting the rights of the accused and have considered their use to be in conflict with some rights and the principles justifying those rights. Their claim is that polygraphy conflicts with the accuseds right to remain silent, his inherent dignity, and his psychological privacy. However, first of all, polygraphy is subject to the defendants consent and the individual will never be forced to undergo this test. Expressing this consent will eliminate the objection of ignoring the defendants right to remain silent and interfering with his psychological privacy. On the other hand, it is not always possible to imagine a negative function for polygraphy towards the accused. Polygraphy has a dual nature; while it can be a way to convict the accused, it may also be a way to prove his innocence. Also, the need to protect the rights of society and victims of crime and the preference of public interests over the private interests of individuals requires that the most important goal of the criminal justice process, which is the establishment of justice, be achieved by standardizing polygraphy as a sound scientific evidence and implementing it by experts.

Keywords: lie detectors, court, criminal law.